

Μητροπολίτης Μαρωνείας: «Η δύναμη της πίστεως»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

Με τίτλο «Η δύναμη της πίστεως», ο [Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής](#) κ. Παντελέμωνα εξέδωσε το μήνυμά του για την Κυριακή Δ' Νηστειών.

“Η πίστη υπερβαίνει τα όρια του πιστεύοντος ατόμου και αποβαίνει εστία σωτηρίας και για τον διπλανό μας, ενώ η απιστία έχει τις κοινωνικές προεκτάσεις της, με τον εγκλωβισμό του ανθρώπου στον πόνο και την ανασφάλεια”, είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω ολόκληρο το μήνυμα:

Τό γεγονός πού μᾶς ἀφηγεῖται τό σημερινό ἀνάγνωσμα τοποθετεῖται εὐθύς μετά τήν κάθοδο τοῦ Χριστοῦ ἀπό τό ὄρος Θαβώρ, ὅπου μεταμορφώθηκε μπροστά

στούς τρεῖς προκρίτους μαθητές του. Μετά τήν δόξα τῆς Μεταμορφώσεως συναντᾷ ὁ Χριστός τήν ἀνθρώπινη δυστυχία σ' ὅλη της τήν τραγική ἐκδήλωση. Ἕνας πονεμένος πατέρας παρακαλεῖ τόν Χριστό νά γιατρέψει τό ἄρρωστο παιδί του, πού οἱ μαθητές του προηγουμένως, στάθηκαν ἀδύνατοι νά τό θεραπεύσουν.

Βρίσκει λοιπόν ὁ Χριστός μπροστά του ἀπό τήν μία μεριά τήν πονεμένη καί πάσχουσα ἀνθρωπότητα, ἀπό τήν ἄλλη τούς ἐκπροσώπους του πού δέν μποροῦν νά τήν βοηθήσουν. Καί σάν νά μή φθάνουν αὐτά, βλέπει καί τούς γραμματεῖς, τούς θεολόγους τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ, νά συζητοῦν μέ τούς μαθητές καί νά προσπαθοῦν ἴσως νά κλονίσουν τήν πίστη τους στόν Χριστό. Ὅλα αὐτά θά κάνουν σέ λίγο τόν Ἰησοῦ νά ἐκστομίσει τήν φράση «ὦ γενεά ἄπιστος, ἕως πότε πρός ὑμᾶς ἔσομαι;».

Δέν μένει ὅμως σ' αὐτό τό ξέσπασμα, δέν κατακρίνει κανένα, προσφέρει τήν θεραπεία στό ἄρρωστο παιδί πού βρίσκεται μπροστά του καί τό ὁποῖο «παιδιόθεν» ὑφίσταται τίς ὀδυνηρές συνέπειες τῆς τρομερῆς ἀρρώστειάς του. Πρίν ὅμως κάνει τό θαῦμα, ρωτᾷ τόν πατέρα τοῦ νέου ἂν μπορεῖ νά πιστέψει, γιατί τά πάντα εἶναι δυνατά γι' αὐτόν πού πιστεύει. Καί ὁ δυστυχῆς πατέρας μέ δάκρυα στά μάτια ἀφήνει νά ἐκδηλωθεῖ ἡ πάλη πού γίνεται μέσα του λέγοντας: «Πιστεύω, Κύριε βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ». Ὁμολογεῖ τήν πίστη του στήν δύναμη τοῦ Μεσσία μέ τόν ὁποῖο συνομιλεῖ, συγχρόνως ὅμως ἀναγνωρίζει καί τήν ἀπιστία πού τόν συνδέει μέ ὅλη τήν ἁμαρτωλή γενεά του. Παλεύει μεταξύ πίστεως καί ἀπιστίας, μεταξύ τῆς ἔντονης ἐπιθυμίας του νά παρουσιαστεῖ ὅσο γίνεται μέ περισσότερη πίστη καί τῆς εἰλικρινοῦς διαπιστώσεως ὅτι ἡ πίστη του αὐτή εἶναι ἐλλιπής. Ὁ Χριστός προσφέρει τήν θεραπεία. Δέν ἦλθε γιά νά καταδικάσει τούς ἀνθρώπους πού μέ τά ἔργα τους ἔγιναν ὑπόδουλοι στό κακό, στήν φθορά, καί στήν θάνατο, δέν ἦλθε γιά νά κατακρίνει, ἀλλά γιά νά διακονήσει καί νά σώσει. Ὁ Σταυρός, μέ τό προανάκρουσμα τοῦ ὁποίου τελειώνει ἡ εὐαγγελική διήγηση, εἶναι τό σύμβολο τῆς διακονίας καί τῆς προσφορᾶς ζωῆς στήν ἀνθρωπότητα. Ἡ πίστη τοῦ πονεμένου πατέρα γίνεται αἰτία θεραπείας τοῦ παιδιοῦ καί ἡ ἔλλειψη δυνατῆς πίστεως στούς μαθητές ἔχει σάν ἀποτέλεσμα νά παραμένει, τό κακό καί ἡ ἀσθένεια στόν κόσμο.

Ἡ πίστη ὑπερβαίνει τά ὅρια τοῦ πιστεύοντος ἀτόμου καί ἀποβαίνει ἐστία σωτηρίας καί γιά τόν διπλανό μας, ἐνώ ἡ ἀπιστία ἔχει τίς κοινωνικές προεκτάσεις της, μέ τόν ἐγκλωβισμό τοῦ ἀνθρώπου στόν πόνο καί τήν ἀνασφάλεια.